

V I R O

REVERENDISSIMO atque MAGNIFICO,

DOMINO,

CHRISTOPH. MATTHÆO
PFAFFIO,

*SS. Theologiae D. ac Professore Publi. Ord. Primario,
Nostrae Universitatis Scholasticae Cancellario Magni-
fico, Ecclesiae Tubingensis Praeposito summe Reverendo,
Monasterii Laureacensis Abbati Meritissimo, S. Palatii
Caesarei Comiti Splendidissimo, Ducis Wirtem-
bergiae Serenissimi Consiliario Gravissimo,
Ordinis Theologici in rerum praesentia Decano
Spectatissimo,*

*PATRONO ac FAUTORI & PRÆCEPTORI
suo atatem Devenerando,*

*Prodromum huncce Speciminum Philologico-Critico-
Theologicorum, & imprimis praesentem, bono cum Deo, &
Fautorum ac Bibliopolarum consensu, olim edendorum*

XX. Scriptorum Catalogum

*ea, qua par est, mentis submissione
dicat atque offert*

Clens devotissimus

AUCTOR.

**VIR REVERENDISSIME!
PATRONE COLENDISSIME!**

Veniam, spero, dabit summe Reverenda Tua Magnificientia, quod Speciminum suorum Philologicorum Prodromum, & praesertim Opusculorum porro edendorum Catalogum, Nomini Tuo longe lateq; Celeberrimo, mente venerabunda, inscribere ausus sit humilimus Cliens, Tibi, uti notissimus, ita omnibus modis atatem devinctissimus. Tantum in sacratissima Tua Persona per XIII. jam annos, quos heic exegi, licuit mihi Patronum, imo Mecænatem venerari; ut multis nominibus obligatum me judicare debuerim, Tuæ Magnificentiæ hunc quoque, exiguum licet, aliquo tamen modo maturiorem dedicare laborem: cum jam A. 1718. Magisterii honores ambiens, Primitias meas Academicas, in versus aliquot Jesaia LIII. capitis philologicè conscriptas, Patrocinio Tuo nuncupare sustinuerim. Interea temporis non modo mihi permisisti, ut IX. Collegia, Theticum, Methodologico-Practicum, Polemicum universale, Thetico-Exegeticum, Historicum Ecclesiasticum, Literaria duo, Itinerarium, & Privatissimum cum aliis paucis, apud Te cum maximo meo emolumento frequentarem, & una ex publicis Praelectionibus Tuis solidissimis plurimum proficerem: Verum etiam privatim non semel me exstimulasti ad continuandum orientalium Linguarum Rabbinaeque Litteraturæ Studium, in quo me sub ipsum meum in hancce Academiam introitum domi examinasti, & deinde, in eodem ut collegia aperirem, aliquoties monuisti, & studiosos quoque complures, meam ut desiderarent operam, adhortatus es, benevolentissimo erga me affectu. Hac ipsa prorsus singularia Tuæ Magnificentiæ in me immerentem collata merita ac beneficia, quod hic publicis prædicem laudibus, animumque sempiterna gratiarum actione obstrictum hisce literulis testatum faciam, pro Tua erga me voluntatis inclinatione, in meliorem ut accipias partem, enixe obsecro, Vir Reve-

rendissime! *Accedit enim ad maximum istum humanissima propensionis Tuæ cumulum, etiam hoc recentius augmentum: quod, partem, opuscula mea nuper Tibi exhibita, & præter hæc proxime typis quoque vulganda, propitia censuræ Tuæ subicere, tanquam Spectabilis Theologici ordinis Decanus, benignissime volueris, partem etiam, submisit expetitur abs Te hujus Dissertationis meæ Præsidium benevole suscipere, haudquaquam fueris dedignatus. Redeunt vero ad Te, Vir Magnifice! preces meæ supplices, ut, cum tantum non principem, & in Republica literaria universa, & in nostra imprimis Academia, totaque Patria, locum inter Eruditos obtineas, & polentissimam ingenia quavis eorumque characterem & studia judicandi facultatem, atque auctoritatem possideas amplissimam; tum de hisce meis opusculis, & prolixo imprimis edendorum Catalogo, gravissimum aliisque venerabile Tuum expromas iudicium; tum vero etiam, cum ultimus Claustralis atque Academicæ vitæ meæ actus, ad finem jam, post exactum XIIII. annorum curriculum, tandem aliquando appropere, ut me Serenissimo Principi nostro, ejusque Splendidissimo Senatui Ecclesiastico, Excellentissimisque Consiliariis de meliori nota commendes, quo Spatium nanciscar olim ornandam, in qua Musis hisce meis, Te potissimum, aliisque suavisoribus, adhuc feliciter excultis, non statim valedicere cogar, sed iisdem porro quoque ad aliorum utilitatem, publicumque egregium incumbere queam. Ceterum meam rursus deprecor audaciam atque libertatem, tantum non necessitatis lege mihi impositam, in presentibus Circumstantiis meis. Servet Te Deus, Vir Magnifice! (quem adhuc ad Scripta præstantissima, & recentius præsertim ad Biblia vernacula illustrata, & septimanis proximis publico communicanda, una cum Excell. Tuo Affine Klemmio, Patrono quoque meo Honoratissimo, excitavit atque conservavit) porro quoque sospitem atque incolumem, & Rei literariæ, & Splendori Academiæ Patriæ, & Gaudio Familiæ Nobilissimæ, & Desiderio Clientum bonorum atque dignorum, in quorum societatem ut & in posterum me cooptes, etiam atque etiam rogitō. Scripsi Tubingæ Dom. Latare A. MDCCXXIX.*